

МОТИВАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Самостійна робота студентів є важливою організаційною формою навчального процесу, що включає як позааудиторну, так і аудиторну діяльність: сприяє розвитку мислення, творчому підходу до питань, що вирішуються, самоорганізації й самоконтролю, що значно підвищує ефективність навчання.

Стимулювання самостійної роботи з боку викладача є рушійною силою навчального процесу. Вона допомагає переносити набуті знання, вміння, навички як у новій ситуації навчання, так і в професійну діяльність, формуючи компетенції у студентів.

Задля набуття успіху організації самостійної роботи, вона повинна бути забезпечена мотивацією студентів до її виконання за допомогою відповідних чинників та використанням різнорівневих завдань. Формування мотивації у студентів відбувається за допомогою чинників: генерації інтересу до предмета, прояву зв'язку зовнішньої та внутрішньої мотивації, формування відчутної залежності успіху від виконання завдань, знання результатів самостійної навчальної діяльності. До чинників, які найкраще формують мотивацію до виконання самостійної роботи студентів, відносять такі: відчуття успіху; інтерес до предмета; зовнішня та внутрішня мотивація [1].

До стимулів, що активізують самостійну роботу студентів відносять:

- стимули, що пов'язані зі розумінням цінності інформації для отримання навиків необхідних для професії;
- стимули, що пов'язані з формуванням дослідницьких навиків, тобто ті, що відповідають за зближення навчальної й дослідницької діяльності;
- стимули, що визначають відносини в студентській аудиторії, навички роботи у команді.

Наведемо внутрішні чинники, що сприяють активізації самостійної роботи студентів. Серед них можна виділити наступні:

1. Корисність виконуваної роботи. Якщо студент знає, що результати його роботи будуть використані при підготовці публікації чи будуть корисні при написанні курсової чи дипломної роботи, то ставлення до виконання завдання змінюється і студент зацікавлений виконати її добре.

2. Участь студентів у творчій діяльності. Це може бути участь у науково-дослідній роботі, що проводиться на тій чи іншій кафедрі.

3. Важливим мотиваційним чинником є використання у навчанні активних методів, перш за все ігрового тренінгу, в основі якого лежать інноваційні та організаційно-діяльні ігри.

4. Участь в олімпіадах з навчальних дисциплін, конкурсах науково-дослідних або прикладних робіт і т.д.

5. Використання мотивуючих факторів контролю знань: накопичувальні оцінки, рейтинг. Ці чинники при умові конкурентного середовища можуть викликати прагнення до змагання як індивідуума в складі групи, так і бажання групи чи факультету бути більш успішними на фоні всього університету.

6. Заохочення студентів за успіхи у навчанні та творчої діяльності та санкції за неналежне виконання завдання. За роботу, здану раніше терміну, можна проставляти підвищену оцінку, а в іншому випадку її знижувати.

7. Індивідуалізація завдань, що виконуються як в аудиторії, так і поза її, постійне їх оновлення [2].

Конкретні мотиви виконання самостійної роботи студентів з урахуванням рівня підготовки учнів та інших факторів визначаються в процесі творчої діяльності викладача, тобто цілком залежать від його кваліфікації.

Список використаних джерел:

1. Жерновникова О. А. Дидактичні умови стимулювання самостійної навчальної діяльності студентів: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.09 / О. А. Жерновникова; Харківський національний педагогічний університет. – Харків, 2009. – 24 с.

2. Юшко Г. Н. Науково-дидактичні засади організації самостійної роботи студентів в умовах рейтингової системи навчання: Автореф. дисс ... канд. пед. наук: 13.00.08 / Зростання. держ. ун-т. – Ростов-н / Д, 2001. – 23 с.